

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Elżbieta Janus

przy udziale D. Ł. przedstawiciela Urzędu Celno –Skarbowego w O.,

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2018 r.

sprawy A. K.

syna A. i J. z domu P.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 65 § 3 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 10 października 2017 r. sygnatura akt II K 585/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. stwierdza, że wydatki postępowania apelacyjnego ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 799 / 17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 10 października 2017r. sygn. akt II K 585 /17:

I. Oskarżonego A. K. uniewinnił od zarzutu popełnienia występku kwalifikowanego z art. 65 § 1 kks w zw. z art. 65 § 3 kks, a polegającego na tym, że w dniu 05.04.2017 jadąc drogą powiatową (...) Ż. - Ś. samochodem marki P. (...) nr rej. (...), przewoził w części ładunkowej papierosy w ilości 328000szt. zapakowane w 80 kartonów po 4100 szt. - nieoznaczone polskimi znakami akcyzy wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dn. 06.12.2008r. o podatku akcyzowym, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 k.k.s, o łącznej szacunkowej wartości rynkowej 223565 zł, gdzie narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego oraz podatku VAT wynosi 179842 zł,

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżyciel publiczny Naczelnik (...) Urzędu Celno- Skarbowego w O. zarzucając mu:

- obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 65 § 1 i 3 kks, polegającą na wskazaniu w wyroku przez Sąd, na niemożność zastosowania kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu A. K. w sytuacji, gdy z niekwestionowanych ustaleń faktycznych wynika, że przewożone przez oskarżonego papierosy, nie oznaczone znakami akcyzy, zostały zakupione na parkingu we W. od nieznanego mężczyzny, a z niezrozumiałych dla oskarżyciela ustaleń w wyroku Sądu wynika, iż przewożone papierosy mają źródło swego pochodzenia z nielegalnej produkcji w kraju, co stało u podstawy wyłączenia ich jako przedmiotu czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, którego spełnienie jest warunkiem koniecznym dla wyczerpania znamion czynu zabronionego, kwalifikowanego wg. art. 65 § 1 i 3 kks;

- obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, poprzez przyjęcie przez Sąd niewłaściwego, nieuwzględniającego kryteriów określonych w art. 7 kpk, a w szczególności wskazań doświadczenia życiowego i zasad prawidłowego rozumowania, sposobu dokonania ustaleń co do tego, że oskarżony przewoził papierosy, których pochodzenie wyklucza jego odpowiedzialność karną z tytułu art. 65 § 1 i 3 kks, czyli dokonanie w tym zakresie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów, jak również nie wyjaśnienie, czym kierował się Sąd, uniewinniając oskarżonego, pomimo że dwukrotnie przesłuchiwany, przyznał się do winy, zrozumiał zarzut, wyrażał chęć poddania się dobrowolnie odpowiedzialności karnej, z której to możliwości ostatecznie zrezygnował ze względu na zaproponowaną kwotę grzywny, który to miał poczucie winy, że jego zachowanie jest karalne, czemu dał wyraz, prosząc Sąd przed wydaniem wyroku, o najniższy wymiar kary, przy tym konsekwentnie, korzystając ze swojego prawa, nie składał wyjaśnień w stosunku do wszystkich znanych mu okoliczności w sprawie - również przed Sądem po otwarciu przewodu, ograniczając się jedynie do stwierdzenia, że zakupił papierosy od nieznanego mu mężczyzny na parkingu we W..

- obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 424 § 1 kpk, w związku z art. 113 kks, polegającą na ograniczeniu się Sądu I instancji w motywach wyroku, jedynie do lakonicznej oceny prawnej znamion czynu przypisanego oskarżonemu, bez jakiegokolwiek analizy czy zabezpieczone papierosy jako dowód rzeczowy mogą być zaliczone do towarów określonych w art. 63, 64 lub 73 kks - w zakresie czynu z art. 65 § 1 i 3 kks (paserstwo akcyzowe). Powołując się jedynie w uzasadnieniu wyroku, w kontekście paraleli, na fragment z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25.02.2016 r. II Aka 226/15, a także dokonania odniesienia zachowania oskarżonego, do występku z art.12 a ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych, które to dla oskarżyciela jest niezrozumiałe. Oskarżyciel ponadto nie dostrzega jakie fakty Sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach, uniewinniając oskarżonego.

Wskazując na powyższe, na podstawie art. 437 § 1 oraz 438 pkt2 i 3 kpk apelujący wniósł o uchylenie zaskarżanego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest całkowicie bezzasadna.

Sąd Rejonowy przeprowadził wszystkie zawnioskowane przez oskarżyciela dowody, a ich końcowa ocena słusznie doprowadziła do uniewinnienia oskarżonego. Lapidarne pisemne motywy zaskarżonego wyroku prawidłowo i bezbłędnie wskazały podstawy faktyczne oraz prawne rozstrzygnięcia, spełniają zatem wymagania art. 7 kpk i art. 424 § 1 kpk.

Żadnej istotnej wartości dowodowej nie posiada deklarowane przez oskarżonego przyznanie do winy bez złożenia szczegółowych wyjaśnień co do okoliczności czynu (czasu, miejsca, sposobu działania, wyjawienia szczegółów pochodzenia przedmiotu przestępstwa czy udziału innych osób), tj. wskazania przezeń okoliczności faktycznych pozwalających na uznanie, że zarzucane mu działanie wypełnia komplet ustawowych znamion występku paserstwa z

art. 65 § 1 kks w zw. z art. 65 § 3 kks. Dla przypomnienia, przepisy te penalizują tylko takie działanie sprawcy, który nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przynosi wyroby akcyzowe, stanowiące przedmiot czynu zabronionego w art. 63, 64 lub 73 kks (podkr. SO).

Apelujący najwyraźniej niedokładnie zapoznał się tak z dowodami sprawy jak i z motywami zaskarżonego wyroku, skoro w pierwszym z zarzutów apelacyjnych obraży prawa materialnego art. 65 § 1 i § 3 kks błędnie argumentuje, że wedle ustaleń wyroku przewożone papierosy mają źródło swego pochodzenia z nielegalnej produkcji w kraju. Takiego ustalenia Sąd Rejonowy przecież nie poczynił, bo zebrane dowody nie pozwoliły na ustalenia faktyczne szersze niż w pierwszym akapicie motywów wyroku, tj. że oskarżony przewoził 328 000 sztuk papierosów nieoznakowanych polskimi znakami akcyzy. Niestety to oskarżyciel nie zebrał i w konsekwencji nie przedstawił jakichkolwiek dowodów, pozwalających na ustalenie, że przedmiotowe papierosy pochodzą z przestępstwa skarbowego, od podmiotu, o jakim mowa w przywoływanym przez apelującego przepisie art. 63 § 3 kks. W efekcie tego zaniedbania pochodzenie przedmiotowych papierosów jest niewiadome, tylko w sferze spekulacji pozostają alternatywne założenia np. pochodzenia z przemytu celnego albo nielegalnej produkcji krajowej, zresztą sam apelujący na k. 6 apelacji przyznał, iż oględziny papierosów wykluczają możliwość ustalenia miejsca ich produkcji oraz pochodzenia, co tym samym pozwala wnioskować, że mogą pochodzić i z legalnej produkcji krajowej. Samo ustalenie, że papierosy pochodzą z niewiadomego źródła, nie jest równoznaczne z poczynieniem ustalenia ich pochodzenia z przestępstwa skarbowego z art. 65 kks.

Zdaniem apelującego papierosy te stanowią cyt. „ przedmiot czynu określonego w art. 63 § 2 lub § 3 kks”, które to ogólne stwierdzenie, nie wsparte dowodami, nie stanowi dostatecznej podstawy faktycznej uznania winy oskarżonego. Wszak ma on prawo składania wyjaśnień jak i odmowy ich składania, ale oskarżyciel czy sąd nie mogą z takiej postawy, będącej realizacją prawa do obrony, wywodzić dla oskarżonego negatywne ustalenia faktyczne.

Rzecz przecież w tym, że aby w realiach faktycznych sprawy przypisać oskarżonemu sprawstwo czynu z art. 65 § 1 kks , to należy najpierw niezbicie wykazać jego świadomość pochodzenia papierosów z konkretnego typu przestępstwa skarbowego z art. 63 § 2 bądź art. 63 § 3 kks, które to ustalenie przedmiotowe musi znaleźć się w opisie czynu, nadto koniecznym jest ustalenie umyślności działania pasera. Owa umyślność w rozumieniu art. 4 § 2 kks to działanie, jakim sprawca chce popełnić konkretny czyn zabroniony albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi. W sprawie apelujący nie wykazał okoliczności, dowodzących umyślności działania oskarżonego jak i dowodzących przynajmniej nieumyślności, o jakiej mowa w art. 65 § 2 kks.

Żaden przepis prawa nie penalizuje przewożenia papierosów nie oznaczonych znakami akcyzy, natomiast nabycie oraz posiadanie wyrobów akcyzowych, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy (np. papierosów), jeżeli od takich wyrobów nie została zapłacona akcyza w pełnej wysokości, a nie ustalono zarazem, że podatek został zapłacony, to takie wyroby – w tym przypadku papierosy - są przedmiotem opodatkowania w rozumieniu art. 8 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U.2017.43 j.t.). Ta ustawa dokładnie precyzuje czas powstania obowiązku podatkowego, definiuje podatnika akcyzy, termin do złożenia deklaracji podatkowej i zapłaty podatku - art. 10 ust. 10, art. 13 ust. 1 pkt 1) oraz art. 21 ust. 1). Karalne jest dopiero uchylanie się od opodatkowania akcyzą w rozumieniu art. 54 kks.

Z przytoczonych powodów zaskarżony wyrok jako trafny należało utrzymać w mocy.

W konsekwencji tej treści wyroku należało stwierdzić, że wydatki postępowania apelacyjnego w sprawie ponosi Skarb Państwa (art. 632 pkt. 2 kpk).